

SĂMĂNĂTORUL

Redactor responsabil:

Dr. ENEA POPA

Redacția: Str. Petru Maior No. 7.

Administrația: Str. Gh. Coșbuc, 34

Foaie culturală-politică. Apare
săptămânal sub conducerea
unui comitet

ABONAMENTUL:

Pe an 100 Lei
Pe 1/2 an 50 Lei
Pe 1/4 an 25 Lei

PREOȚI ȘI INVĂȚĂTORI.

Originea lor e ca și a oricărui țean. Imbrăcați în straie țărănești au fost trimiși de mici la școlile dela oraș, unde au învățat, trudindu-se cu priceperea învățării, aceleași suferințe ca și sătenii rămași la plug. Și au trebuit pentru unul șaisprezece ani, pentru celalalt doisprezece ani în lupta cu cartea istovitoare și s'au căsătorit amândoi la sate, de unde au plecat. Aici au prins ei rădăcini tari și lupta grea pentru viață, imbrăcămintea sărăcăcioasă, și bucuriile sunt aceleași și pentru ei și pentru sătenii. Și unul și altul frământă în gânduri pământul pentru a-l face să producă hrana trupului.

Ei au fost, în trecutul nostru răzbit în sânge și bătut în lacrimi, nimile calde la care a alergat poporul nostru batjocorit și asurrit.

Ei au fost puși înainte de evoluția din 1848 să grijească de viața de vânatoare ai grofilor, copiii lor n'au avut dreptul să meargă la școală. Palmele și lacrimile care au lovit și s'au scurs pe fețele obidite ale sătenilor au lovit și s'au prelins și pe fețele brăzdate de nevoi ale preoților și învățătorilor. Unul ridică, în taină, la altarul Domnului rugăciuni pentru izbăvirea neamului și unirea tuturor, celalalt în școală olțuia cu bile luate din biblie dragostea

de neam. Rugăciunile unuia și învățăturile altuia au făcut revoluția din 1848 și ștergerea iobăgiei. S'a șters iobăgia cea veche ca să vină alta nouă, să ne scoată limba din școale și biserici și să învățăm altă limbă în care mamele n'au putut cânta să-și adoarmă copiii, ci să-și interce. Preoții și învățătorii au fost și de astădată cetatea tare a limbii și credinței pe care n'au putut-o dărâma atacurile vrăjmașilor.

I-am văzut pe preoți și învățători în 1916 când s'a năpustit asupra lor toată urgia pe care au înfruntat-o strămoșii noștri atâtea veacuri. Mergeau în cete, rupți și flămânzi, amestecați cu săteni și sătence. Era convoiul morții.

Temnițele din Cluj, Seghedin, Oradea au fost udate de lacrimile și zidurile lor înroșite de sângele acelora, cari nu s'au lăpădat de neam nici în fața morții.

Credința și învățăturile sădite de ei au ținut trecutul nostru cu toate frumusețile și mărirea lui de acum. În vremuri de asuprire ei au fost povățuitorii cei mai apropiați ai sătenilor, ei sunt și acum când toți frații slobozi la o laltă suntem. Dragi săteni, cinstiți și urmași învățăturile date de preoți și învățători, căci unde s'aceștia acolo e pace și frație, iar unde nu's, acolo se ridică temniți și spânzurători. (s.)

Extenziunea universitară din Cluj la Reghin.

În toamna și jarna aceasta Extenziunea universitară din Cluj va ține mai multe conferințe în orașul nostru. Vor veni în mijlocul nostru profesori ai Universității din Cluj și ne vor vorbi despre trecutul nostru, despre geografia României, despre literatura noastră, despre morală, igienă și despre alte lucruri folositoare.

În alte orașe aceste conferințe se țin, an de an, dela războiu încoace, și mi aduc aminte, că în Cluj, de ex. aceste conferințe sunt cercetate cu râvnă de foarte multă lume, fiind de un real folos pentru cultura românească.

Pentru a se vedea scopul măreț urmărit cu aceste conferințe, vom spicui, mai la vale, câteva idei minunate dintr-o cuvântare ținută de dl prof. I. Ursu cu prilejul deschiderii Universității populare din Cluj, la 28 Ianuarie 1923 (Vezi broșura: Universitatea populară de I. Ursu).

„Din vremurile depărtate ale barbarilor n'a existat o societate cu un gol atât de pronunțat în suflet, ca societatea din vremurile noastre. În toate epocile cu oarecare civilizație, omenirea a fost condusă de senti-

mente, spre deosebire de epocile de barbarie, când a fost dominată exclusiv de instincte. Înveul mediu lumea era condusă de sentimentul religios, iar în vremurile mai noi, pe lângă sentimentul religios și patriotic, s'a mai adăugat și iubirea de națiune.

Războiul mondial a tocit în mare parte aceste sentimente și ne-am trezit în mod b-usc cu o societate condusă aproape exclusiv de simțuri.

Aceasta înseamnă reîntoarcerea la barbarie, căci ceace deosebire pe om de restul viețuitoarelor e tocmai faptul, că el trebuie să fie condus de sentimente și rațiune, cări domină instinctele, pe când viețuitoarele celelalte sunt dominate de instincte“...

„În învățământ — continuă dl prof. Ursu — s'a neglijat formula ca itativă s'a ajuns la o falsă civilizație, în care cifrele și materia au căpătat preponderanță. Astfel în învățământ nu s'a cătat formarea sufletului, — nici cel puțin formarea corpului, — s'a neglijat și sufletul și corpul, căutându-se numai îndoparea cu cunoștințe după un program fixat, fără să se întrebe dacă aceste cunoștințe au fost asimilate“...

„Caracterul și sufletul au fost desconsiderate. Iată explicarea, că avem atât de puțini oameni conduși de sentimente frumoase, iată cauza că a învins și la noi curentul materialist cel mai pronunțat. Față de acest curent materialist, care vede fericirea și progresul omenirii prin prisma cifrelor și milioanei, față de acest curent, oare ne reîntoarce la barbarie, am crezut că noi profesorii trebuie să fim stânca, care să oprească valurile materialismului barbar și să încerce să îndrepte omenirea spre calea satisfacțiilor sufletești, singurele adevărate, pentru că sunt singurele neperitoare. Materia se topește, milioanele se cheltuesc, satisfacția sufletească rămâne“.

„Scopul urmărit de Universitatea populară e: răspândirea cunoștințelor utile pentru viață în r'un chip plăcut și odată cu aceasta sugerarea sentimentelor frumoase, cari să ne dea în viitor cetățeni înarmați cu cunoștințe, dar și cu sentimente, deci o societate mai bună, în care omul să aibă de luptat cu mai puține răutăți și să fie mai fericit“.

„Cu progresul democrației s'a simțit necesitatea ca știința să fie popularizată. Poporul având, în statele democratice, nu numai în teorie, ci și în practică suveranitatea, s'a simțit nevoia ca acest popor, în mâinile căruia e cheia statului, să fie mai luminat și cât mai cultivat“.

Iată, deci, ce scop măreț și minunat urmărește Extenziunea universitară din Cluj prin ținerea acestor conferințe și în orașele din provincie. Iată pentru ce, acești profesori, a căror muncă intelectuală este atât de mizerabil remunerată din partea statului, vin la noi.

Să ne dăm cu toții seamă, că trăim azi sub provara unui greu materialism, trăim timpuri când toată lumea aleargă ca nebună după vișelul de aur, exploatând neomenos pe de aproapele său, să ne dăm seamă că această atmosferă de sălbatec materialism și neghioabă lăcomie de plăceri brutale, nu ne poate duce la bun sfârșit.

Se accentuează mereu pericolul materialismului zilelor noastre pentru civilizația și cultura europeană.

Dacă, deci, domniile profesori ai Universității din Cluj ne fac deosebita onoare de-a veni cu intențiuni și scopuri atât de mărețe la noi, și noi avem o datorie sfântă: să i onorăm cât mai mulți, — români și chiar minoritari, — cu prezența. Să mergem la conferințe nu numai cu trupul, ca să ne arătăm, ci și cu sufletul, și cele auzite acolo să le desbatem și să ne gândim asupra lor și după ce am părăsit sala, pentru ca cu adevărat să ne alegem cu un real folos din ascultarea acestor conferințe.

Dr. E. P.

Partidul național.

S'a făcut, fără îndoială, o foarte mare greșeală atunci, când din ambițiuni, poftă de mărire și alte poftă, s'a rupt unitatea politică a ardelenilor. Ceice, din interese prea mărunte, n'au fost mulțumiți cu rolul ce li-se dăduse în partidul național, au părăsit partidul, căutându-și un culcuș mai cald în alte partide. Acești ne-mulțumiți, în frunte cu dl O. Goga, poartă de atunci un războiu cumplit împotriva partidului național, folosindu-se de toate armele și mijloacele, — de cele mai multe ori foarte murdare — ca să distrugă partidul național, care de 7 ani ține piept cu corupția introdusă de acești corifei în viața publică a României.

Și pentru ca paserile acestea, cari și-au părăsit cuibul, să-și justifice oarecum călătoria în zonele mai călduțe ale politicii românești, au început să cânte prin văzduh, că adică pentru ce să mai avem noi și un partid național în România asta mare.

Spre norocul țării, însă, au fost puțini aceia, cari au părăsit rândurile partidului național, și dintre acești puțini partea cea mai mare, recunoscându-și greșeala, s'a întors în rândurile partidului național. Toți aceia, cari în trecut au luptat cu râvnă și desinteres pentru binele poporului nostru, sunt și azi în rândurile partidului național, care cu cinste-și continuă drumul din trecut, luptând și azi pentru marile idealuri ale poporului român.

Dl. O. Goga, desbinătorul Românilor ardeleni, își îndreaptă și acum, săptămânal, săgețile veninoase împotriva partidului național și a dlui Iuliu Maniu, șeful acestui partid, căci pe dl Goga îl roade și-l chinuște dorul de-a lua locul dlui Maniu, ca șef politic al Românilor ardeleni. Dar, ori cât de mare poet ar fi dl Goga, în viața politică adevărată dsa stă departe de judecata și concepția politică a dlui Maniu.

Partidul dlui Goga a stat doar la cârma țării mai bine de un an, și în acest timp afară de faptele bune ale dlilor Tache Ionescu și N. Titulescu, ambii streini de partidul poporului — n'a făcut decât să încurce treburile statului. Știm bine, că guvernul Averescu a început să cheltuiască banii statului fără nici un cap — după calapodul liberal, a stricat bunul nume al țării în străinătate, prin aceea că nu se țineau de cuvânt — tot după calapodul liberal, au făcut, cu un cuvânt, o politică de vorbe sfârșitoare.

Datoriile acțiunii viguroase a opoziției de atunci — alcătuită și atunci tot din partidul național, țărănist și al dlui Iorga — guvernul Averescu a trebuit să părăsească cârma țării, dând locul liberalilor, cari le-au continuat opera cu mai multă lăcomie.

Tot opoziția unită îi va silii și pe liberali să plece, căci prea ne-am să-

urat cu toții de această guvernare a băncilor liberale.

Azi se deschide parlamentul și opoziția unită începe lupta pentru răsturnarea guvernului. Opoziția va lupta pe toate căile legale, ca guvernarea liberală să se sfârșească cât mai grăbnic pentru ca locul liberalilor să-l iee un guvern, care să aducă acea schimbare pe care cu toții o dorim aplicarea strictă a legii pentru cei nevoiași, și realizarea unei guvernări cu adevărat constituționale.

L. Poiană.

BOALA ȚĂRII

O cunoaștem cu toții și suntem neliniștiți, văzând că după o vreme îndelungată de pace nu ne ridicăm la o stare mai bună. Obșnuința relelor a devenit atât de mare, încât credem că binele, în loc să se apropie de noi, se tot îndepărtează.

Dacă de fapt ne gândim să lecuim năcașurile și relele, cari ne bântue, trebuie să cunoaștem, înainte de toate, germenele bolii care secătuește vloga țării.

Noi n'am prea cunoscut vorba de mituire. Azi cunoaștem bine înțelesul acestei vorbe și putem spune, că răul acesta este cel mai mare rău, ce ne-a putut lovi. În vechime — pe vremea Romanilor — a zis Jugurtha, regele Numizilor, despre Roma cea decăzută: „Vai, cetate destrăbălată, ce repede te vei prăbuși dacă-ți vei găsi un cumpărător“. Și a avut dreptate, căci el, dușman al Romanilor, a câștigat războiul cu bani și mituire, silind oastea romană alui Aulus să treacă pe sub furcă, ceea ce era cea mai mare rușine pentru Romani.

În zilele noastre încă stăpânește, în mod nerușinat, banul. Banul unge roata, deschide celui ce-l are toate ușile și cu banul se fac toate nelegiuirile. Fiindcă funcționarii sunt rău plătiți, mulți dintre ei își vând cinstea, ca să-și întregescă plata.

Cetim prin ziare, că atâția hoți și mișei scapă, ca prin minune, de pedeapsă, vedem cum pământurile expropriate se scot din nou de sub expropriere și bieții țărani rămân fără pământuri; povestesc negustorii cum trebuie plătiți șefii de gară, ca să capete vagoane, streinii dau bani grei pentru obținerea cetățeniei și câte și mai câte nelegiuiri nu se fac cu bani. Până acolo au mers lucrurile cu corupția și mituirea, încât s'au format societăți de mituire și corupție, cum s'a dovedit în marea afacere a pașapoartelor.

Mituirea nimicește încrederea celor buni și scârbește sufletul celor cinstiți.

O cauză a acestor stări miserabile este și faptul, că funcționarii au salarii cu cari pot muri de foame. Dl. Ministru V. Brătianu se fălește, că în bugetul statului se cruță milioane. Ce folos de aceste cruțări, făcute pe socoteala bieților funcționari?

Un leac bun pentru această boală este și buna plată a funcționarilor, cari nu trebuie lăsați în mizeria în care i-a adus guvernarea liberală. Cu bani buni se găsesc funcționari buni, muncitori și cinstiți.

Cei răi și necinstiți vor trebui trași la răspundere și aspru pedepsiți, ca să rămână pilda tuturor. Funcționarii statului sunt păstrătorii puterii și înbunătățindu-se soarta lor vom putea ajunge la o mai grabnică însănătoșire a țării.

Delafrațe.

INVĂȚĂMÂNT GRATUIT

Așa se spune în lege, că la noi învățământul primar dela școalele sătești și de la orașe este gratuit (fără plată.)

Se spune, dar de fapt nu este adevărat; căci ce folos, că nu plătești o mică taxă atunci, când î-ți înscrii copilul la școală, dacă statul — al căruia e școala — te pune la alte cheltueli cu mult mai mari?

Ori nu cere el, ca comuna să zidească școala și să poarte cheltuelile de curățire, încălzire, reparare și altele?

Adecă comuna să facă toate și apoi școala nu e comunală, ci de stat, fiindcă doar el plătește pe învățator, pe care — firește — tot statul i-l și numește în oficiu și î-l strămută cum și când î-i place.

Și să nu se spună, că doar statul dă uneori lemne de construcție, căci și asta o face de regulă din păduri tot comunale.

Iar dacă e așa, atunci pe sfânta dreptate sar cădea, ca comuna aceea să fie ea, iară nu statul, proprietara școalei, și comitetul școlar — care stă din oamenii satului — să aibă mai mult drept la școala făcută și susținută de ei, nu numai datorința purtării

cheltuelilor și neplăcerile cu poporul pe care e silit a-l pune la biruri grele.

Să ne mai slăbească deci guvernul și miniștrii școalelor cu legendele, de cari umplu lumea, că fac școale multe, căci nu le fac, ci numai le încarcă pe spatele noastre ale sătenilor, iar orașele aproape sunt scutite cu totul de aceste poveri, fiindcă au primit școalele lor gata dela statul unguresc de mai înainte și, când vine rândul la răscumpărarea acestora, cade și prețul lor tot în spatele noastre ale sătenilor, plătinându-se ele din cassa statului.

Nu suntem, sigur, împotriva școalei ci pentru o împărțire mai chibzuită și dreaptă. Căci e dreptate de pildă, ca pe Huducul cel mic să-l încarci cu cheltuelile de câteva sute de mii pentru o școală de stat ohiar așa ca și pe Dumbrava cu de 3 ori atâția locuitori, dacă nu și mai bine?

Nu sunt ei deopotrivă cetățeni ai statului?

Dacă da, atunci să nu fii pentru unii mumă, iar pentru alții ciumă.

Fă înse tu statute școala, dacă zici, că e a ta, și repartizezi pe țară prețul tuturor, căci — la urma urmelor — ele țării servesc. (A.)

Dl general Averescu și armata

La o întrunire a partidului poporului ținută la Craiova, dl general Averescu a spus între altele: „pentru a lua puterea nu-i de ajuns să te sprijinești numai pe opinia publică, adică pe voturile cetățenilor, ci mai trebuie să ai și sprijinul armatei.“

Noi știm, însă, că numai acel guvern și parlament are o bază legală, care se sprijinește pe voința cetățenilor exprimată legal și constituțional, iar nu stoarsă cu bețură, cu bătele unor bătăuși aduși din circurile Bucureștilor, de pildă, sau cu sprijinul armatei, după dorința mai nouă a șefului partidului poporului. Cam așa glăsua și dl general Averescu în cele trecute vremi, când, eșit din tranșee, se bucura de o popu'aritate miraculoasă.

Dar, cum popularitatea dlui general s'a stins repede ca un foc de paie, dl general și a schimbat și teoria politică și astăzi, spre a ajunge la putere, îl vedem făcând apel la sprijinul armatei, după ce sprijinul liberalilor nu-i mai ajunge.

Noi știm, însă, foarte bine, că armata este a țării, este pentru ca să ne apere de dușmanii interni și externi și nu se poate amesteca, fără primejdie, în luptele politice dintre partide. — Numai stând deasupra luptelor dintre partide, armata își poate îndeplini misiunea de păzitoare a ordinii într'un stat.

Și, în special, armata nu poate

sprijini un partid politic, — oricare ar fi acela — când celelalte partide nu reprezintă nici un pericol pentru țară, ba, mai mult acestea sunt partidele cari reprezintă adevăratele revendicări și aspirațiuni ale poporului român, sunt partidele cari tocmai luptă cu toată vigoarea pentru întonarea legalității, după care însetează de mult această țară, această luptă a duce partidul național și țărănist.

Știm și o aceea, că dl general Averescu, ca distins militar, are simpatii în rândurile armatei și chiar în partidul poporului are o mulțime de foști militari activi, partidul poporului fiind organizat pe căprării; dar toate acestea nu sunt suficiente, ca să justifice teoria dlui general cu sprijinul armatei pentru a-l ajuta să ajungă la guvern.

Teoria dlui general este că se poate de falsă și periculoasă, căci prin încercarea de a silii voința cetățenilor s'ar cam tulbura, credem noi, ordinea a'ât de mult dorită chiar și de partidul dlui general.

De altfel știm, că partidele nepuținătoare caută totdeauna o teorie care să le mai lungească cu o zi viața.

În poporul nostru se deșteaptă, însă, o voință cetățenească tot mai dâră și această voință va și să desemneze guvernul de mâine, care să scoată țara din nevoile în cari se sbate azi. (ip.)

POVESTE CU TÂLC...

Un călător, obosit de drum și lănit de foame, a în'rat, pe nimerite, în casa unui necunoscut și spre marea lui bucurie văzu o masă bogat întinsă, — fără să zărească pe stăpân. Zăbovind pe loc, își stăpâni foamea și uitându-se mai de aproape văzu, că pe masă sunt două feluri de mâncări cea dintâiu fel era o mâncare simplă, gustoasă și bună, celalalt fel era greșos, plin de viermi și murdărie. În mijlocul mesei era o tăbliță pe care sta scrisă o singură vorbă, „alege“.

De bună seama, că drumețul și-a ales mâncarea cea bună.

Călătorul se aseamănă cu cetitoru

înfometat după hrana sufletească. Sunt foi rele, pline de minciuni și murdării, cari nu știi decât să bârfească și să hulească fără măsură și stăpânire de sine. Dacă, de pildă, ar fi fost să urmăim după îndemnul acestor gazete, ar fi trebuit să zădărniciim frumoasele serbări ale Asociațiunii din Reghin, cari au reușit atât de stră'ucit. De aceste foi — pline de otravă trebuie să ne ferim cu toții. Cetitorul să-și deie bine seamă de ceea ce citește. Să încunjure hrana sufletească veninoasă și să-și aleagă foaia scrisă cu multă dragoste și dorință de bine.

Noua împărțire a județului Mureș-Turda

După noua împărțire teritorială țării județul nostru va purta numele de „Județul Mureș“ și va fi format din:

1. Actualul județ Mureș-Turda, comunele: Ghindari, Satul Cioc, tești, Ștefănești, Chibed, Sâng Pădureni, Fântănele, Călimăneș, Viforoasa, cari trec la județul Odo

2. Plasa Teaca, comunele: Mă mare, Craifalăul de câmpie, R (Orosfaia) Gomlod din plasa Or și comuna Sân-george-de-Câmpie plasa Sărmaș din județul Cuij;

3. Comunele Tirimia-mare, Tirimică, Satul nou, Cerghidul-mare, Cerghidul-mic din județul Târnimică;

4. Comunele: Grăbenișul de Câmpie, Șeulia, Oroiu de Câmpie, Șăușa de Câmpie, Petea, Vă Oarba, Sân-Mărghița, Dileul-Ronesc și Dileul-Unguresc din județul Turda;

5. Comunele: Sărmaș și Subcet (Varviz) dela județul Ciuc.

La comuna urbană nereședință Reghin să Anexează comuna Reghin

Capitala județului Târgu-Mureș. Județul Mureș va avea 2 com urbane, 11 plăși și 237 comune.

Plășile și comunele aparținătoare lor sunt următoarele:

Plasa Band: Band (reședința și) Dileul Vechiu, Dileul Nou, Grăbenișul de Câmpie, Mădăraș O de Mureș, Oroiu, Petea de Câmp, Șeulia, Șăușa Sânmărghița, Tiptea și Vaideiu.

Plasa Eremitul: Călugăreni, Că Chiherul de jos, Chiherul de Comori, Dămieni, Eremitul (reședință plășii) Hodoșa, Ihod, Isla, Mărcu Mătrici, Simbriași Urisiul de Urisiul de sus și Vadu.

Plasa Gurghiu: Adrian, Că Căcuciu, Glăjăria, Gurghiu (reședință plășii) Hodac, Ibănești, Jăbenița, Șova, Sânmihaiul de pădure, Să văstru și Șerbeni.

Plasa Miercurea-Nirajului: Adrianul-mare, Adianul-mic, Bă Bedeni, Bereni, Beu, Buza, Dro Dumitrești, Eremieni, Gălești, C nești, Ilieși, Jobăgeni, Laureni, M Măghirani, Măiad, Miercurea-Niraj (reședință plășii), Mitrești, Moș Năua, Răgmani, Sărățeni, Sânsim Sântana-Nirajului, Tâmpa, Troița, Vadaș, Vărgata, Veța.

Plasa Mureș de jos: Acățari, B lintineni, Bozeni, Budiul mic, Cerg Cerghizel, Ciba, Cînta, Cicoși, C bești, Cornești, Gălățeni, Gruiș Jedu, Ilieni, Ivănești, Nicolești, O Ogari, Păsăreni, Roteni, Satul-n Sânișor, Stejeriș, Suveica, Tirim Tirimioara Ungheni.

Plasa Mureș de sus: Bărde Berghia, Călușer, Cămpenița, Cuna de Câmpie, Chinari, Cornățel, Co Culesd, Curteni, Dumbrăvioara, Era Glodeni, Hărățiu, Herghelia, Icl Merișori, Micești, Moșița, More Nazna, Păcureni, Păingeni, Pă Porumbeni, Săcăreni, Sâncraiu Mureș, Sângeorgiul de Mureș (reședință plășii) Sântana de Mureș, S tloana de Mureș, Voiniceni.

Plasa Răciu: Băla, Bozed, Coml Crăești, Culpiu, Lechinioara, Ni Milășel, Orosfaia, Pogăceaua, Ră (reședință plășii), Săbed, Sângeorgi de Câmpie, Sânmărtinul de Câmp Sincal, Ulieș.

S'A DESCHIS CROITORIA „M. RADU”

specialist în pardesiuri și paltone. - Târgu-Mureș, Piața Regele Ferdinand No. 18.

No. 1853 exec. 1925.

PUBLICAȚIE DE LICITAȚIE.

Subsemnatul executor judecătoresc prin această publică că în baza deciziei No. G. 4479—1925 a judecătorei de ocol Reghin în favorul reclamantului Goldmann Hermann repr. prin avocatul Dr. Sam. Fränkel pentru incassarea creanței de 1670 lei și acces. se fixează termen de licitație pe ziua 24 Octombrie 1925 orele 11 p. m. la fața locului în Toplița Română unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară completa mobila-tură de prânzător valoare de 12000 lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Reghin, la 5 Octombrie 1925.

Oliver Ghelan
executor judecătoresc.

No. 1510. exec. 1925.

Publicație de licitație.

Subsemnatul executor judecătoresc prin această publică că în baza deciziei No. G. 8481—1925. a judecătorei de ocol Reghin în favorul reclamantului soția lui Szilágyi Gheorghe repr. prin avocatul Dr. Ioan Korondy pentru incassarea creanței de 250 Lei — bani și acces. se fixează termen de licitație pe ziua 21 Octombrie 1925. orele 6 p. m. la fața locului în Alunis — unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară casa de lemn în valoare de 12.000 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Reghin, la 5 Octombrie 1925.

Oliver Ghelan,
executor judecătoresc.

No. 1535. exec. 1925.

Publicație de licitație.

Subsemnatul executor judecătoresc prin această publică că în baza deciziei No. G. 8665—1925. a judecătorei de ocol Reghin în favorul reclamantului Truția Simion repr. prin avocatul Dr. Ioan Korondy pentru incassarea creanței de 1580 Lei -bani și acces. se fixează termen de licitație pe ziua 24 Octombrie 1925. orele 9 a. m. la fața locului în Toplița Română unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară cai, căruța în valoare de 10.500 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Reghin, la 5 Octombrie 1925.

Oliver Ghelan,
executor judecătoresc.

No. 1855 exec. 1925.

PUBLICAȚIE DE LICITAȚIE.

Subsemnatul executor judecătoresc prin această publică că în baza deciziei No. G. 3730—1925 a judecătorei de ocol Reghin în favorul reclamantului Frații Lidolt repr. prin avocatul Dr. Iuliu Vekony pentru incassarea creanței de 1304 lei și acces. se fixează termen de licitație pe ziua 19 Octombrie 1925 orele 4 p. m. la fața locului în Reghin sat unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară ceas trăsură, cal etc. în valoare de 11000 lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Reghin, la 5 Octombrie 1925.

Oliver Ghean
executor judecătoresc.

No. 1535. exec. 1925.

Publicație de licitație.

Subsemnatul executor judecătoresc prin această publică că în baza deciziei No. G. 8934—1925. a judecătorei de ocol Reghin în favorul reclamantului Vlaic Iuon I Manoilă repr. prin avocatul Dr. Ioan Korondy pentru incassarea creanței de 350 Lei și acces. se fixează termen de licitație pe ziua 22 Octombrie 1925. orele 8 a. m. la fața locului în Dumbrava unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară car, vite în valoare de 20000 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Reghin, la 5 Octombrie 1925.

Oliver Ghelan,
executor judecătoresc.

No. 1613—exec. 1925.

Publicație de licitație.

Subsemnatul executor judecătoresc prin această publică că în baza deciziei No. G. 9409—1925. a judecătorei de ocol Reghin în favorul reclamantului Dr. Ioan Korondy repr. prin avocatul Dr. Reghin pentru incassarea creanței de 300 Lei și acces. se fixează termen de licitație pe ziua 23 Octomvrie 1925. orele 4 p. m. la fața locului în Periș unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară casă de lemn în valoare de 20000 L.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Reghin, la 5 Octombrie 1925.

Oliver Ghelan,
executor judecătoresc.

No. 1854 exec. 1925.

PUBLICAȚIE DE LICITAȚIE.

Subsemnatul executor judecătoresc prin această publică că în baza deciziei No. G. 7652—1924 a judecătorei de ocol Reghin în favorul reclamantului Dr. Sam. Fränkel repr. prin avocatul Dr. pentru incassarea creanței de 320 lei și acces. se fixează termen de licitație pe ziua 24 Octombrie 1925 orele 8 a. m. la fața locului în Toplița Română unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară vacă, vișal, grajd în valoare de 13000 lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Reghin, la 5. Sept. 1925.

Oliver Ghelan
executor judecătoresc.

No. 1816 exec. 1925.

Publicație de licitație.

Subsemnatul executor judecătoresc prin această publică că în baza deciziei No. G. 9662—1925. a judecătorei de Ocol Reghin în favorul reclamantului Emil Krausz reprezentat prin avocatul Dr. Emil Wermescher pentru incassarea creanței de 220 Lei și acces. se fixează termen de licitație pe ziua 19 Octombrie 1925 orele 2 p. m. la fața locului în Reghin unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară vacă, porc în valoare de 10500 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Reghin, la 5. Octombrie 1925.

Oliver Ghelan,
executor judecătoresc.

No. 1511. exec. 1925.

Publicație de licitație.

Subsemnatul executor judecătoresc prin această publică că în baza deciziei No. G. 8480—1925. a judecătorei de ocol Reghin în favorul reclamantului Bombor Ioan repr. prin avocatul Dr. Ioan Korondy pentru incassarea creanței de 230 L b. și acces. se fixează termen de licitație pe ziua 21 Octombrie 1925. orele 5 p. m. la fața locului în Aluniș unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară casă de lemn în valoare de 12000 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Reghin, la 5 Octombrie 1925.

Oliver Ghelan
executor judecătoresc.

Atelier mecanic

și lăcătușerie

Gheorghe Vlassa

Târgu-Mureș, Str. Furnicelor Nr. 1.

Execută în cele mai bune, condițiuni tehnice cu prețuri avantajoase tot felul de lucrări aparținătoare acestei branșe. :-: :-:

Vite

altoite de 1 și 2 ani la bilioane.

Port altoi americane cu rădăcini

3309, 101¹⁴ riparia gloire.

Pomi

roditori de tot felul, în special

pruni pentru uscat.

Cereți Prețul curent

că au venit timpul pt. plantarea de

toamnă. Se vinde en gros și en

detail. Se acceptă reprezentanți

serioși în toate regiunile.

Pepiniera Tóthfalusi

Târgu-Mureș

Str. Sft. Gheorghe No. 9.

Cele mai bune și eftine

cizme și ghete se află la

Grigore

Moldovan

cizmar

REGHIN, str. Eminescu No. 1.

Cumpărați și vă convingeți

„SIRPINOL”-ul

este cel mai bun medica-

ment în contra boalelor

de plămâni, așa ca tusă, tusă

convulsivă (măgărească), —

asthmă și pentru tuberculo-

tici. Se află la

Farmacia lui Victor

Mera în Reghin. :-:

Nicolae Oprean

Târgu-Mureș

Ține în deposit: Delicatese
(cașiuri, brânzetururi, unt presat,
conserve, ciocolotă și zahari-
cale) slănină, salam precum și
tot felul de alimente conservate
— En gros — En detail —

Sucursala:

REGHINUL-SĂSESC

Piața Regele Ferdinand No. 57.